

කෝවිඩ්-19 වසංගතයේ බලපෑම මැඩපවත්වා ගැනීම: ශ්‍රී ලංකාවේ ධීවර අංශය සඳහා නිර්දේශ

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ කිලෝමීටර් 1,340 ක දිගකින් යුත් වෙරළ තීරය පුරා පිහිටි, සංස්කෘතික හා භූගෝලීය විවිධත්වයෙන් යුත් වෙරළාශ්‍රිත ප්‍රදේශවල ජීවත්වන වැසියන් ප්‍රධාන වශයෙන් ම සම්පත් මත පදනම් වූ ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම්වල - එනම් ධීවර, සංචාරක සහ විනෝදාස්වාදය සම්බන්ධ කර්මාන්තවල - නියැලී සිටිති. ශ්‍රී ලංකාවේ ධීවර අංශය වෙරළබඩ, අක්වෙරළ සහ මිරිදිය ධීවර හා ජලජීවී වගා යන උප අංශ තුනෙන් සමන්විත වේ.¹ රටේ සමස්ත මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනයෙන් 83% ක් සහ රටේ සත්ව ප්‍රෝටීන් අවශ්‍යතාවයෙන් 60% ක් සපයා දෙන² වෙරළබඩ සහ අක්වෙරළ ධීවර අංශ දෙක සමුද්‍රීය ධීවර කර්මාන්තය³ ලෙස හැඳින්වේ. 2012 වර්ෂයේ සංගණන දත්තවලට අනුව, 1981 වර්ෂයේ සංඛ්‍යාලේඛන සමග සංසන්දනය කිරීමේ දී වෙරළබඩ ජනගහනයෙහි 42.9% ක වර්ධනයක් සිදු වී තිබේ.⁴ 2018 වර්ෂයේ දී, වෙරළබඩ ප්‍රජාවන් මිලියන 2.7 ක ගෙන් සමන්විත සහායක ශ්‍රම බලකායක් සහිතව පුද්ගලයින් මිලියන 0.5 ට අධික සංඛ්‍යාවකට සෘජු හා වක්‍ර රැකියා අවස්ථා සපයා දීමට ධීවර අංශය සමත්ව ඇත.⁵ 2018 වර්ෂයේදී එය විසින් මුළු දළ දේශීය නිෂ්පාදනයට දක්වා ඇති දායකත්වය 1.2% කි.⁶ සැමවිටම පිරිමි මූලික වූ කර්මාන්තයක් වන ධීවර කර්මාන්තයේ දී පිරිමින් ආදායම් උත්පාදනය සඳහා එම කර්මාන්තයෙහි නිරත වන අතර, කාන්තාවන් පසු-අස්වනු පිළියෙල කිරීමෙහි සහ සැකසීමෙහි ද, යැපුම් කර්මාන්තයක් ලෙස මසුන් ඇල්ලීමෙහි ද නිරත වෙති. ශ්‍රී ලංකාවේ ධීවර අංශය මේ වන විට කෝවිඩ්-19 වසංගතයෙහි සංකීර්ණ බලපෑම්වලට, පෙර නොවූ විරූ සාගර ව්‍යසනයන්ට සහ දේශගුණික විපර්යාස අවදානම්වල බලපෑම් වලට මුහුණ දෙයි.⁷ මෙම ප්‍රතිපත්ති සංක්ෂිප්තය මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ සමුද්‍රීය ධීවර කර්මාන්ත අංශය මුහුණ දෙන අභියෝගවල බලපෑම විස්තර කරමින් එම අභියෝග ආමන්ත්‍රණය කිරීම සඳහා වන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

¹ දයාලතා, ඩබ්ලිව්.කේ.වී. 2020, ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු වෙරළාශ්‍රිත ධීවර පවුල් අතර අඩු සමාජ-ආර්ථික තත්ත්වය, *European proceedings of the International conference on Humanities*, <https://www.europeanproceedings.com/article/10.15405/epsbs.2020.10.02.13>

² ජාතික ජලජ සම්පත් පර්යේෂණ හා සංවර්ධන නියෝජිතායතනය :හිස්*ග :2019*ග ධීවර කර්මාන්තයේ ඉදිරි දැක්ම - 2018 (7- 24). <http://www.nara.ac.lk/wp-content/uploads/2017/09/fisheries-industry-outlook-2018-converted-Copy.pdf>

³ ධීවර කටයුතු මහාද්වීපික තටකයට සීමා වූ පුද්ගලයින් වෙරළාශ්‍රිත ධීවර කර්මාන්තයට ඇතුළත් වන අතර (වෙරළේ සිට සාමාන්‍යයෙන් කි.මී. 22, කලාතුරකින් කි.මී. 40 ක් ඉක්මවන), අක්වෙරළ/ගැඹුරු මුහුදේ ධීවර කටයුතු වෙරළබඩ ජලයෙන් ඔබ්බෙහි විශේෂ ආර්ථික කලාපයෙන් (Exclusive Economic Zone) සීමාව දක්වා දක්වා විහිදී යයි. (කි.මී.200)

⁴ ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව :2015*ග 2012 ජන හා නිවාස සංගණනයේ තොරතුරු සාරාංශයල ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යාංශය, 'සංඛ්‍යාන මන්දිරය', 306/71, පොල්දූව පාර, බත්තරමුල්ල

⁵ නිලක්ෂණ සහ තවත් අය, 2021ල යාපනයේ පොන්නාලෙයි ප්‍රදේශයේ ධීවර හා ධීවර ආශ්‍රිත ක්‍රියාකාරකම්වලට කාන්තාවන්ගේ දායකත්වය, ශ්‍රී ලංකාව, *Sri Lanka Vingnanam Journal of Science*, https://www.researchgate.net/publication/353117686_Contribution_of_Women_in_Fisheries_and_Fishery_Related_Activities_in_Ponnalai_Jaffna_Sri_Lanka

⁶ ජාතික ජලජ සම්පත් පර්යේෂණ හා සංවර්ධන නියෝජිතායතනය (NARA). (2019).

⁷ අස්මි, එන්., ගිරිදරන්, ඒ., ජමෙල්, එච්., මන්ගුබායි, එස්., සහ ද වොස්, ඒ., 2021, කෝවිඩ්-19 හේතුවෙන් ඊට වසා දැමීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරළබඩ ධීවර කර්මාන්තයට ඇති වූ බලපෑම, ඕෂන්ස්වෙල්, කොළඹ.

කෝවිඩ්-19 වසංගතය ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරළබඩ ධීවර කර්මාන්තය කෙරෙහි ඇතිකර තිබෙන බලපෑම

ශ්‍රී ලංකාවේ කෝවිඩ්-19 රෝගීන් සංඛ්‍යාව සීඝ්‍රයෙන් ඉහළ යාමෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දිවයින පුරා ඇදිරි නීතිය පැනවීම, රට වසා දැමීම සහ සංවරණ සීමා පැනවීම වෙරළබඩ ධීවර ප්‍රජාවන් කෙරෙහි දැඩි බලපෑම් ඇති කළේය. ධීවර ප්‍රජාවන් අතරින් වසංගතය සහ 'එක්ස්ප්‍රස් පර්ල්' නෞකාවේ ව්‍යසනය යන දෙකෙන් ම පීඩාවට පත් වූ බටහිර වෙරළ තීරයේ ධීවර ප්‍රජාවන් වැඩියෙන් ම අභියෝගවලට මුහුණ දීමට සිදු වූ කණ්ඩායම විය. මෙම ව්‍යසන මගින් ධීවර ප්‍රජාවගේ යහපැවැත්ම කෙරෙහි ඇතිකර තිබෙන බලපෑම පිළිබඳව සිදු කර ඇති අධ්‍යයන සංඛ්‍යාව අල්පය.

'ඕෂන්ස්වෙල්' (Oceanswell) සංවිධානයේ පර්යේෂකයින් පිරිසක් විසින් රට පුරා ධීවර ප්‍රජාව ජීවත්වන ස්ථාන 13 ක් යොදා ගනිමින් සිදු කරන ලද පර්යේෂණ අධ්‍යයනයක් මගින් කෝවිඩ්-19 වසංගතයෙහි බලපෑම පොදු තේමා තුනක් යටතේ හඳුනාගෙනු ලැබ ඇත:⁸ පළමුවැන්න, *ප්‍රවේශ්‍යතාව කෙරෙහි ඇති බලපෑම* - රජය විසින් පනවන ලද සීමා කිරීම් හේතුවෙන් ධීවර ප්‍රජාවන්ට ඔවුන්ගේ ධීවර කර්මාන්තය ආශ්‍රිත ක්‍රියාකාරකම් සහ පාරිභෝගිකයින් සහ වෙළඳපොළ වෙත ඇති ප්‍රවේශය සීමා කිරීමට සිදු විය. සංවරණ සීමා පනවා තිබූ කාලයේ දී ඇතැම් ධීවරයින්ට ඇදිරිනීති බලපත්‍ර ලබා දී තිබුණ ද, එම අවස්ථාවේ අයිස් ගබඩා වසා තිබූ බැවින් ඔවුන්ට මත්ස්‍ය අස්වැන්න ආරක්ෂා කර තබා ගැනීමට ක්‍රමයක් නොතිබුණි; දෙවැන්න, *සම්පත් මත ඇතිකර තිබෙන බලපෑම* - ධීවර ප්‍රජාවන්ට තිබෙන සම්පත් සීමා සහිත වන බැවින්, කර්මාන්තයට අවශ්‍ය ඉන්ධන සහ අයිස් වැනි අමුද්‍රව්‍ය සපයාගැනීමේදී ඒවායේ මිල දැරිය නොහැකිවීම සහ මිලට ගැනීමට නොතිබීම හේතුවෙන් ඔවුහු දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ දුන්හ. තුන්වැන්න, *ආදායම මත ඇතිකරන බලපෑම* - සමාජ දුරස්ථතාවය වැනි අනිවාර්ය වසංගත රෙගුලාසි හේතුවෙන් මත්ස්‍ය වෙළඳපොළ වසා තැබීම, අපනයනය අඩුවීම සහ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදන සඳහා පාරිභෝගික ඉල්ලුම අඩුවීම ධීවර අංශයේ ආදායමට සෘජුව ම බලපා ඇත. එපමණක් නොව, භාණ්ඩ ප්‍රවාහන පහසුකම් සපයන ආයතන වසා දැමීම සහ භාණ්ඩ ප්‍රවාහන ගාස්තු වැඩිවීම ද වසංගත කාලය තුළ ධීවර කර්මාන්තයේ අපනයන ආදායම අඩුවීමට හේතු වී ඇත.⁹ මාළු අපනයනය කිරීම සිදු කරන්නේ ගුවනින් පමණක් වන අතර, ගුවන් භාණ්ඩ ප්‍රවාහන පිරිවැය වැඩි වී, ධීවර අංශයට ද අපනයන නිෂ්පාදන අවශ්‍යතාවය සපුරාලීමට නොහැකි විය. වසංගතය ධීවර සැපයුම් දාමයෙහි විවිධ තැන් වලින් එම දාමය බිඳ දැමුවේය. රට වසා දැමීමෙන් ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අපනයන නිෂ්පාදන පහත වැටුණු අතර, අපනයන වෙළඳපොළ මත යැපෙන යානා ඒවායේ පූර්ණ ධාරිතාවයෙන් යොදාගනු නොලැබූ බැවින් භාණ්ඩ ප්‍රවාහන වියදම් ද ඉහළ ගියේය.

අධ්‍යයනයට භාජනය වූවන් ගෙන් 74% ක් ම රජය, ආගමික ආයතන හෝ තමන්ගේ ප්‍රජාවන් විසින් සපයා දෙන ලද මොනයම් හෝ ආකාරයක ආධාර ලබාගෙන ඇති බව මෙම පර්යේෂණයෙහි ප්‍රතිඵල වලින් පෙන්වා දී ඇත. කෙසේ වෙතත්, උතුරු (49%) සහ නැගෙනහිර (68%) ප්‍රදේශවල වෙරළබඩ ධීවර ප්‍රජාවන්ට රජයෙන් ලැබුණු සහයෝගය අඩු මට්ටමක පැවතුණි.¹⁰

ධීවර ක්‍රියාකාරකම් එකිනෙකට අන්තර්-සම්බන්ධිත වන බැවින් තනි ගැටළු/ක්‍රියාකාරකම් සඳහා විසඳුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම කළ නොහැකි බව ද මෙම ප්‍රතිඵලවලින් පෙන්වා දෙයි. එබැවින් පවතින ගැටලු හඳුනාගෙන විසඳුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස ධීවර අගය දාම, ජීවනෝපාය සහ ශුභසිද්ධිය සම්බන්ධ අපේක්ෂාවන් පුළුල් ලෙස අවබෝධ කර ගැනීම අනිවාර්ය වේ.

⁸ එමග

⁹ 2020 එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය - නිපොන් පදනමේ ආදි ශිෂ්‍ය ජාලයල https://www.un.org/Depts/los/nippon/Programme_pilotsession_COVID19_Impacts_SummaryReport.pdf

¹⁰ අස්මි, එන්., ශිරිදරන්, ඒ., ජමෙල්, එච්., මන්ගුබායි, එස්., සහ ද වොස්, ඒ., 2021, කෝවිඩ්-19 හේතුවෙන් රට වසා දැමීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරළබඩ ධීවර කර්මාන්තයට ඇති වූ බලපෑම, ඕෂන්ස්වෙල්, කොළඹ.

නිර්දේශ

වසංගතය මගින් මත්ස්‍ය අපනයන ක්ෂේත්‍රය කෙරෙහි ඇති කර තිබෙන බලපෑම සැලකිය යුතු ලෙස ඉහළ මට්ටමක පවතියි. 2019 වර්ෂයේ දී මත්ස්‍ය අස්වැන්නෙන් 45% ට අධික ප්‍රමාණයක් යුරෝපය වෙත අපනයනය කෙරුණු අතර 2020 වසරේ දී එය 66% කින් පහත වැටුණි.¹¹ යටිතල පහසුකම් ප්‍රමාණවත් තරම් නොතිබීම ධීවරයින්ට මුහුණ දීමට සිදු වූ ප්‍රධානතම අභියෝගය විය. මත්ස්‍ය අපනයනය සඳහා ගුවන් සේවා සමාගම්වල සහාය ඇතිව භාණ්ඩ ප්‍රවාහන පහසුකම් සපයා දීමට අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලයෙහි එකඟත්වය ලබා දීම වැනි ක්‍රියාමාර්ග රජය විසින් ගනු ලැබිණි. මත්ස්‍ය අපනයන දිරිගැන්වීම පිණිස මෙවැනි ක්‍රියාමාර්ග අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. එපමණක් නොව, මත්ස්‍ය අපනයනය දිරිමත් කරන අතර ම මත්ස්‍ය ආනයනය අවම කිරීම සඳහා ආනයන බදු ද පැනවිය යුතුය.

රක්ෂණය වැනි ආරක්ෂක යාන්ත්‍රණ ශ්‍රී ලංකාවේ ධීවර කර්මාන්තය තුළ නොමැති අතර, කෝවිඩ්-19 වසංගතය මගින් ධීවර ක්ෂේත්‍රයෙහි එවැනි යාන්ත්‍රණවල අවශ්‍යතාව ඉස්මතු කර ඇත. පළමුව, ධීවර අංශයට වසංගතයෙන් සිදු වූ බලපෑමට අමතරව, ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ සිදුවූ දරුණුතම සමුද්‍ර දූෂණය මගින් - එනම් 2021 මැයි මාසයේ දී එක්ස්ප්‍රස්-පර්ල් නෞකාව ගිනි ගැනීමෙන් ඇති වූ සමුද්‍ර දූෂණය හේතුවෙන් ද දැඩි ලෙස පීඩාවට පත් විය. මෙරට ධීවර හා සමුද්‍රීය සම්පත් කළමනාකරණයෙහි පවතින බොහෝ අඩුපාඩු මෙම ව්‍යසනය විසින් පෙන්නා දෙනු ලැබිණි. උදාහරණයක් ලෙස, පවතින වෙරළබඩ සම්පත් තක්සේරු කිරීමේදී විස්තර (උදා: ආර්ථික නොවන සම්පත්වල අවිනිශ්චිතතා තක්සේරුවක්) නොතිබූ බැවින් හානි තක්සේරු කිරීමෙහි දීර්ඝ ප්‍රමාදයක් සිදු වූ අතර, ඒ හේතුවෙන් තවමත් වන්දි ලබා ගැනීමට නොහැකිවී තිබේ. එපමණක් නොව, ඒ වන විටත් කෝවිඩ්-19 වසංගතයෙහි බලපෑමට ලක්ව සිටි බටහිර වෙරළ ප්‍රදේශයේ ධීවරයින්ට සමුද්‍ර දූෂණයෙහි බරපතලකම සැලකිල්ලට ගෙන මසුන් ඇල්ලීමට අවසර නොදෙන ලදී. ධීවර පවුල්වලට විකල්ප ආදායම් මාර්ග නොතිබීම නිසා මේ හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය තව තවත් උග්‍ර විය.

දෙවනුව, මෙම සියලු අභියෝග මධ්‍යයෙහි, මෙම ප්‍රජාවන්ට ඔවුන් දැනටමත් අත්විඳිමින් සිටින, එහෙත් ප්‍රජාවන් විසින් හෝ රජයේ නිලධාරීන් විසින් හදිසි ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතු ඒවා ලෙස හඳුනාගනු ලැබ නොමැති දේශගුණික විපර්යාසවල සංකීර්ණ බලපෑම්වලට ද මුහුණ දීමට සිදු වී තිබේ. 2021 වර්ෂයේ දී ගංවතුර හේතුවෙන් කල්පිටිය, මුන්දලම සහ පුත්තලම ප්‍රදේශවල ඉස්සන් වගාවට ඇති වූ බලපෑම උදාහරණයක් ලෙස දැක්විය හැක.¹² ගංවතුර මගින් ඉස්සන් පොකුණු වලට හානි සිදු වූ අතර, අස්වැන්නෙහි සැලකිය යුතු කොටසක් ගංවතුරට ගසාගෙන යන ලදී. එයට අමතරව, පවතින භූමිතෙල් හිගය සහ දිනෙන් දින භූමිතෙල් මිල ඉහළ යාම හමුවේ කුණාටු වැනි අයහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් තුළ මසුන් ඇල්ලීම අඛණ්ඩව කරගෙන යාම අභියෝගාත්මක විය. එබැවින් ධීවරයින්ට තම ධීවර කටයුතු වලින් වැළකී සිටීමට සිදු වූ අතර, ඔවුන්ට විකල්ප අවස්ථා/ආදායම් මාර්ග ද නොතිබුණි.

තෙවන සහ වඩාත්ම වැදගත් කරුණ නම්, සමුද්‍රීය ධීවර කර්මාන්තය දැඩි අන්තරායකර රැකියාවක් වන බැවින්, මසුන් ඇල්ලීමේ යෙදී සිටිය දී ධීවරයින්ට යම් අනතුරකට මුහුණ දීමට සිදුවුව හොත් ඔවුන්ගේ ජීවිත සම්බන්ධයෙන් කිසිදු වගකීමක් නොතිබීමයි. මේ සියල්ල සලකා බැලීමේ දී, ධීවර කර්මාන්තයෙහි නියැලෙන්නන්ගේ ජීවිතවල සහ ජීවනෝපායන්හි ආරක්ෂාව සහතික කිරීම සඳහා සහ, ස්වාභාවික වේවා, මිනිසා විසින් නිර්මාණය කරන ලද වේවා, ආපදාවල අවදානමට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ඉහළ නැංවීම පිණිස ධීවර කර්මාන්තය වෙත ආරක්ෂක යාන්ත්‍රණ හඳුන්වාදීම අත්‍යාවශ්‍යතාවකි. ශ්‍රී ලංකාවේ ධීවර කර්මාන්තය සඳහා රක්ෂණ යාන්ත්‍රණයන් හඳුනාගෙන රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික යන අංශ දෙකෙහි ම මූල්‍ය ආයතනවල සහාය ඇතිව එය ක්‍රියාවට නැංවීම වහාම කළ යුත්තකි.

වසංගතයෙහි බලපෑමෙන් මිදීම සඳහා මූල්‍ය ආධාර, අඩු පොළී හෝ පොළී රහිත ණය සහ උපයෝගිතා බිල්පත් ගෙවීම සඳහා සහාය වැනි අමතර සහායන් ධීවර ප්‍රජාව අපේක්ෂා කරන බව ඕෂන්ස්වෙල් සංවිධානයේ

¹¹ 2020 එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය - නිපොන් පදනමේ ආදි ශිෂ්‍ය ජාලය

¹² දුල්ලාවේ, එම්., 2021, දරුණු කාලගුණය: ධීවර අංශයට බලපෑම, *The Sunday Morning*, <https://www.themorning.lk/severe-weather-fisheries-sector-impacted/>

පර්යේෂණය මගින් හෙළි කර තිබේ. කෝවිඩ්-19 වසංගතයෙහි බලපෑම මගහරවා ගැනීම සඳහා ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ග වලින් මෙම අතිරේක සහාය සඳහා වන වෙරළබඩ ධීවර ප්‍රජාවන්ගේ ඉල්ලීම් ද ආමන්ත්‍රණය කළ යුතු වේ. එයට අමතරව, දේශගුණික හෝ දේශගුණික නොවන ව්‍යාසනයන්හි දී අවශ්‍ය සහාය ලබා ගැනීම සඳහා පවතින සහාය පද්ධති, තෛතික ක්‍රමවේද සහ වෙනත් ක්‍රම පිළිබඳව ධීවර ප්‍රජාවන් දැනුවත් කළ යුතුය. මෙම දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් පැවැත්වීම සඳහා රාජ්‍ය ආයතනවලට පමණක් නොව රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට ද සහභාගි විය හැක. තවද, දැනටමත් පිහිටුවා ඇති ධීවර සමුපකාර වැනි ප්‍රජා මූලික සංවිධාන ධීවර ප්‍රජාවන්ගේ ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ඉහළ නැංවීම සඳහා ඇති ආරක්ෂකයන් ලෙස පිළිගැනීමට ලක් කළ යුතුය. ධීවර ප්‍රජාවන් තුළ ආපදාවලට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සහතික කිරීම සඳහා මෙවැනි ප්‍රජා මූලික ධීවර කළමනාකරණ සංවිධාන රට පුරා ව්‍යාප්ත කිරීම ද අවශ්‍ය වේ.

2018 වර්ෂයේ දී, ශ්‍රී ලංකාව මාළු, කරවල, ලුණු දැමූ හෝ කරදිය කවා දුම්ගසන ලද කරවල සහ මත්ස්‍ය ආහාර ආනයනය සඳහා ඩොලර් මිලියන 67 ක් වැය කළේය.¹³ කරවල, ලුණු දැමූ/කරදිය කවා දුම්ගසන ලද කරවල නිෂ්පාදනය කිරීම පිළිබඳව ධීවර කාන්තාවන් පුහුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය යටිතල පහසුකම් ද සමග තාක්ෂණික දැනුම සපයා දීමේ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ධීවර කර්මාන්තයේ විශාල ආනයන බර අඩු කිරීමට උපකාරී වනු ඇත. ධීවර ප්‍රජාවන් තුළ ආහාර සුරක්ෂිතතාව සහතික කිරීම පිණිස, ගෙවතු වගාවෙහි යෙදීම සඳහා ඉඩකඩ සහිත ඉඩම්වල වෙසෙන කාන්තාවන් සවිබල ගැන්වීම ද සුදුසු ක්‍රියාමාර්ගයකි. එසේම, මෙම ප්‍රජා සවිබල ගැන්වීමේ වැඩසටහන් මගින් ධීවර කාන්තාවන් නිපුණතා සංවර්ධන සහ වෙනත් පුහුණු වැඩසටහන් වලට සම්බන්ධ වීම වැඩි දියුණු කළ යුතු අතර, එමගින් කාන්තාවන්ට විකල්ප ආදායම් මාර්ගවල නියැලීමට අවස්ථාව සැලසෙනු ඇත.

වසංගත කාලපරිච්ඡේදය තුළ, සුළු පරිමාණ ධීවර ප්‍රජාවන් සඳහා මාර්ගගත (ඔන්ලයින්) අලෙවිකරණ පහසුකම් නොමැති බැවින් එම ධීවරයින්ට වෙළඳපොළ අවස්ථා සොයා ගැනීමේ ගැටළු වලට මුහුණ දීමට සිදු විය. එහෙයින්, ධීවර කර්මාන්තය සඳහා මාර්ගගත අලෙවිකරණ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ තාක්ෂණික දැනුම ලබා දීම සඳහා පෞද්ගලික සහ රාජ්‍ය අංශයේ දායකත්වය දිරිමත් කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. සුළු පරිමාණ ධීවර කර්මාන්තයට පමණක් නොව, අක්වෙරළ ධීවරයින්ට ද දේශීය හා ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොළ හඳුනාගෙන තම ව්‍යාපාර පුළුල් කර ගැනීමට අවශ්‍ය පුහුණුව සහ තාක්ෂණික දැනුම ලබා දිය යුතුය.

පමණට වඩා අධික ලෙස මසුන් ඇල්ලීම අධෛර්යමත් කරමින්, තිරසාර ධීවර පිළිවෙත් හරහා මත්ස්‍ය අස්වැන්න වැඩි කිරීමට ධීවර ප්‍රජාව දිරිමත් කළ යුතු වේ (උදා: යාන්ත්‍රික හා යාන්ත්‍රික නොවන බෝට්ටු භාවිතා කරන අතර ම, විද්‍යාත්මක මත්ස්‍ය හැසිරවීමේ සහ සැකසීමේ ක්‍රම හඳුන්වා දෙමින් තිරසාර ධීවර පිළිවෙත් දිරිගැන්වීම).¹⁴ මේ අතර, වසංගතය හේතුවෙන් ඇනහිට තිබෙන, වෙරළබඩ ධීවර ප්‍රජාවන්ට දේශගුණික විපර්යාස වලින් ඇතිවන බලපෑම් පිළිබඳව සිදු කෙරෙන පර්යේෂණ අඛණ්ඩව සිදු කළ යුතු වේ. ධීවර කර්මාන්තයේ නියැලෙන කාන්තාවන්ගේ ශ්‍රමයෙන් වැඩි කොටසක් වැටුප් නොලබන සහ පිළිගැනීමට ලක් නොවන නිසා, වසංගත කාලය තුළ දී ධීවර කාන්තාවන්ට දැරීමට සිදු වූ පරිශ්‍රමයන් ප්‍රමාණවත් ලෙස හඳුනාගනු ලැබ නොමැත. එබැවින්, ඔවුන් ශ්‍රී ලංකාවේ 'ළගා වීමට අපහසු' පිරිසක් ලෙස සලකනු ලැබේ.¹⁵ එබැවින්, මෙම කෝවිඩ්-19 වසංගත කාලය පුරා ධීවර කර්මාන්තයට සම්බන්ධ කාන්තාවන්ගේ භූමිකාව හඳුනා ගැනීම පිණිස තව තවත් පර්යේෂණ සිදු කළ යුතු වේ. එපමණක් නොව, මෙම ධීවර ප්‍රජාවන් සමාජ දුරස්ථභාවය පවත්වා ගැනීම සහ අනෙකුත් සනීපාරක්ෂක ක්‍රියා පටිපාටි වැනි වසංගතය වැළැක්වීමේ රෙගුලාසි සපුරා ඇත්තේ කෙසේද යන්න තවමත් ගැටළු සහගත ය. එම පවුල් වලින් බහුතරයක් එකිනෙකට සමීපව පිහිටි නිවාසවල ජීවත් වන අතර, එක් නිවසක ජීවත්වන පුද්ගලයින් සංඛ්‍යාව සැම විටම එයට දරාගත හැකි ධාරිතාවය ඉක්මවා සිටීම එයට හේතුව වේ.

ආදායම, පවුල්වල ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව, වෙළෙඳාම සහ ආහාර සුරක්ෂිතතාව කෙරෙහි ධීවර කර්මාන්තය විසින් සපයා දෙනු ලබන සෘජු හා වක්‍ර දායකත්වය සලකා බලන විට, ධීවර කර්මාන්තය අත්‍යවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකමක්

¹³ 2021 අනාගතය පෝෂණය කරන්න, ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂි ආහාර වෙළඳාම: කොවිඩ්-19 හි ව්‍යුහය, අවස්ථා, අභියෝග සහ බලපෑම <https://www.canr.msusu.edu/prci/publications/Research-Papers/PRCI-RP06-SriLanka.pdf>
¹⁴ මත්ස්‍ය විශේෂයක අභිජනන මෙහෙයට වැඩි වේගයකින් ඉවත් කිරීම/ ඇල්ලා ගැනීම ද මෙයට ඇතුළත් වේ.
¹⁵ අස්මි, එන්., ශිරිදරන්, ඒ., ජමෙල්, එච්., මන්ගුබායි, එස්., සහ ද වොස්, ඒ., 2021, කොවිඩ්-19 හේතුවෙන් රට වසා දැමීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරළබඩ ධීවර කර්මාන්තයට ඇති වූ බලපෑම, ඕෂන්ස්වෙල්, කොළඹ.

ලෙස සැලකිය යුතු වේ. එමගින් වසංගත බලපෑම්වලට ඔරොත්තු දීම සඳහා කර්මාන්තය සතු ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව වර්ධනය කරනවා පමණක් නොව, ධීවර සැපයුම් දාම සේවකයින් ද 'අත්‍යවශ්‍ය සේවකයින්' ලෙස සලකනු ලැබේ. ජාතික ධීවර ප්‍රතිපත්තියක් නොමැතිව මෙම නිර්දේශ කිසිවක් සාක්ෂාත් කර ගැනීමට නොහැකි වනු ඇත. ශ්‍රී ලංකාවට ජාතික ධීවර ප්‍රතිපත්තියක් නොමැති අතර එම කර්මාන්තය නියාමනය කිරීමක් ද සිදු නොවේ. දේශගුණික සහ දේශගුණික නොවන ව්‍යසනයන් මැඩපවත්වා ගනිමින් ඉදිරියට යාමට සහ මත්ස්‍ය සම්පතෙහි තිරසාරභාවය, පාරිභෝගිකයින්ට ආහාර සහ කර්මාන්තයේ නියැලෙන්නන්ගේ ජීවනෝපාය සහතික කිරීම පිණිස ජාතික ධීවර ප්‍රතිපත්තියක් තිබීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

ධීවර ප්‍රජාවන් දේශගුණික විපත්වලට මුහුණ දීමට සිදුවීමේ දැඩි අවදානමට ලක්ව සිටින බැවින් ඔවුන්ට වසංගතයක බලපෑම්වලට ද මුහුණ දීමට සිදුවීම විසින් ඔවුන්ගේ දුක්බිත තත්ත්වය උත්සන්න කරයි. අප ඉදිරියේ ඇත්තේ මෙවැනි දේශගුණික සහ වසංගත අවදානම් වල අවසානයක් පිළිබඳ කිසිදු හෝඛුවාවක් නොපෙන්වන අනාගතයකි. එබැවින් ධීවර ප්‍රජාවගේ යහපැවැත්ම සඳහා පමණක් නොව, රට තුළ තිරසාර ධීවර කර්මාන්තයක් සහතික කිරීම සඳහා ද ඉහත කී නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට කඩිනම් ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම අවශ්‍ය වේ.

නිර්දේශ වල සාරාංශය

- යටිතල පහසුකම් වැඩිදියුණු කිරීම
- මත්ස්‍ය අපනයන සඳහා දිරිගැන්වීම් ලබා දීම සහ මත්ස්‍ය ආනයන අධෛර්යමත් කිරීම
- ධීවර ප්‍රජාවන්ට සහාය වීම සඳහා ආරක්ෂණ යාන්ත්‍රණ (රක්ෂණ යෝජනා ක්‍රම, ණය පහසුකම්) නිර්මාණය කිරීම
- කරවල, ලුණු දැමු/කරදිය කවා දුම්ගසන ලද කරවල නිෂ්පාදනය කිරීම පිළිබඳව ධීවර කාන්තාවන් පුහුණු කිරීම .
- ධීවර ප්‍රජාවගේ ජීවිතවල සහ ජීවනෝපායන්හි ආරක්ෂාව සහතික කිරීම සඳහා සහ, ස්වාභාවික වේවා, මිනිසා විසින් නිර්මාණය කරන ලද වේවා, ආපදාවල අවදානමට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව ඉහළ නැංවීම පිණිස ධීවර ප්‍රජාවට ඉලක්කගත සහාය පැකේජයක් සපයා දීම.
- තිරසාර ධීවර පිළිවෙත් දිරිමත් කිරීම
- ධීවර ප්‍රජාවෙහි කාන්තාවන්ගේ ශ්‍රමය පිළිගැනීමට ලක්කර, එය ධීවර ක්ෂේත්‍රයට අත්‍යවශ්‍ය වන්නක් ලෙස සලකා ඔවුන්ගේ කාර්යභාරය ශක්තිමත් කිරීම.
- ධීවර කර්මාන්තය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා මෙම නිර්දේශ සහ අනෙකුත් නිර්දේශ ඇතුළත් කර තිරසාර සංවර්ධන රාමුවෙහි කොටසක් වන ජාතික ධීවර ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම.

கொவிட்-19 பெருந்தொற்றின் தாக்கங்களுக்கு ஈடுகொடுத்தல்: இலங்கைக் கடற்றொழில் துறைக்கான பரிந்துரைகள்

அறிமுகம்

இலங்கையின் 1340 கிலோ மீற்றர்கள் நீளமான கரையோரம் வழியே, மீன்பிடி, சுற்றுலா மற்றும் ஓய்வூதியப் பொழுதுபோக்கு ஆகிய துறைகளில், வளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் கலாசார ரீதியாகவும் புவியியல் ரீதியாகவும் பல்வகைமைமிக்க கரையோரக் குடியிருப்பாளர்கள் பிரதானமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இலங்கையின் கடற்றொழில் துறை ஆழமற்ற கடலில் மேற்கொள்ளப்படும் சிறு அளவிலான மீன்பிடி (கரையோர மீன்பிடி), ஆழ் கடல் மீன்பிடி மற்றும் நன்னீர் மீன்பிடி போன்ற மூன்று உப துறைகளையும் நீரியல் வளங்களையும் கொண்டுள்ளது.¹⁶ ஆழமற்ற கடல் மீன்பிடித் துறை மற்றும் ஆழ்கடல் மீன்பிடித் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளும் ஒன்றிணைந்ததாகக் கடல்சார் மீன்பிடித் துறை என அழைக்கப்படுகின்றன.¹⁷ இத்துறை மொத்த மீன் உற்பத்தியில் 83% இனை வழங்குவதுடன் நாட்டின் விலங்குப் புரதத் தேவைப்பாட்டில் 60% இனையும் வழங்குகின்றது.¹⁸ 2021 ஆம் ஆண்டின் தொகை மதிப்பீட்டுத் தரவுகளின் அடிப்படையில், 1981 ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிபரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் கரையோர சனத்தொகையில் 42.9% அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.¹⁹ 2018 ஆம் ஆண்டில், கடற்றொழில் துறை 0.5 மில்லியனிற்கும் மேற்பட்ட தனியாட்களுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொழில்வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது. இதில் 2.7 மில்லியன் கரையோரச் சமுதாயத்தினர் அடங்கிய உதவித் தொழிற்படையும் அடங்குகின்றது.²⁰ இது 2018 ஆம் ஆண்டில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 1.2% இனைக் கொண்டிருந்தது.²¹ கடற்றொழில் என்பது எப்போதுமே ஆணாதிக்கத் தொழிற்துறையாகவே இருந்து வருகின்றது. ஆண்கள் வருமானப் பிறப்பாக்கத்திற்காக கடற்றொழிலில் ஈடுபடுகையில் பெண்கள் சீவனோபாய மீன்பிடியிலும் மீன்பிடிக்குப் பின்னரான தயார்படுத்தல் பணிகளிலும் கடலுணவு பதப்படுத்தலிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.²² இலங்கையில் கடற்றொழில் துறையானது இன்று கொவிட்-19 பெருந்தொற்றினாலும் முன்பு முகங்கொடுத்திராத கடல்சார் அழிவுகளாலும் காலநிலை மாற்ற அபாயநேர்வுகளின் தாக்கத்தினாலும் கூட்டு விளைவுகளுக்கு

¹⁶ Dayalatha, W.K.V. 2020, இலங்கையின் தென்பகுதியில் வாழும் கரையோர மீன்பிடிக்குடும்பங்களின் மத்தியில் தாழ்வான சமூக பொருளாதார அந்தஸ்து, *European proceedings of the International conference on Humanities*, <https://www.europeanproceedings.com/article/10.15405/epsbs.2020.10.02.13>

¹⁷ ஆழமற்ற கடலில் மீன்பிடி நடவடிக்கையில் ஈடுபடுபவர்களின் செயற்பாடுகள் ஆழ்கடல் ஆரம்பிக்கும் பகுதி வரையான கடற்பரப்புக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கின்றன (சராசரியாகக் கரையில் இருந்து 22 கி.மீ., அரிதாகவே 40 கி.மீ இனைத் தாண்டுகின்றது). அதேவேளை, ஆழ்கடல் மீன்பிடியானது ஆழமற்ற கடல் எல்லையில் இருந்து 200 கடல் மைல்கள் வரை செல்கின்றது (இது பிரத்தியேக பொருளாதார வலயம் என அழைக்கப்படுகின்றது - EEZ)

¹⁸ தேசிய நீரியல் வள ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி முகவர் (NARA). (2019). Fisheries Industry Outlook- 2018 (7- 24). <http://www.nara.ac.lk/wp-content/uploads/2017/09/fisheries-industry-outlook-2018-converted-Copy.pdf>

¹⁹ தொகைமதிப்பு புள்ளிவிபரத் திணைக்களம் (2015). குடிசை மற்றும் வீடமைப்புத் தொகை மதிப்பீட்டுத் தொகுப்புத் தகவல்கள் 2012, கொள்கைத் திட்டமிடல் பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சு, 'சங்யான மந்திரய', 306/71, பொல்துவ வீதி, பத்தரமுல்லை.

²⁰ Nilakshana et al, 2021, யாழ்ப்பாணம் பொன்னாலையில் கடற்றொழிலிலும் கடற்றொழில் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு, *Sri Lanka Vingnanam Journal of Science*, https://www.researchgate.net/publication/353117686_Contribution_of_Women_in_Fisheries_and_Fishery_Related_Activities_in_Ponnalai_Jaffna_Sri_Lanka

²¹ தேசிய நீரியல் வள ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி முகவர் (NARA). (2019).

²² Azmy, N., Giritharan, A., Jamel, H., Mangubhai, S., & de Vos, A. 2021. இலங்கையில் கரையோர மீன்பிடியில் கொவிட்-19 முழுமூடக்கத்தின் தாக்கங்கள். ஒஷன்ஸ்வெல், கொழும்பு.

முகங்கொடுத்து வருகின்றது. இலங்கையில் கடல்சார் மீன்பிடித் துறை முகங்கொடுக்கும் சவால்களின் தாக்கங்களையும் அவற்றினை எதிர்கொள்வதற்கான பரிந்துரைகளையும் இந்தக் கொள்கை ஆவணச் சுருக்கம் சமர்ப்பிக்கின்றது.

இலங்கையில் கரையோர மீன்பிடியில் (ஆழமற்ற கடலில் மேற்கொள்ளப்படுவது) கொவிட்-19 இன் தாக்கம்

இலங்கையில் கொவிட்-19 தொற்றுக்களில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து நாடளாவிய ரீதியில் ஊரடங்கு விதிக்கப்பட்டமையும் பயணக் கட்டுப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து முழு முடக்கம் விதிக்கப்பட்டமையும் கரையோர மீன்பிடியில் ஈடுபடும் கடற்றொழில் சமுதாயங்களின் மீது பாரதூரமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மீனவ சமுதாயங்களின் மத்தியில், மேற்குக் கரையோர மீனவ சமுதாயங்களே அதிகமான சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில், இச்சமுதாயத்தினர் பெருந்தொற்றினாலும் எக்ஸ்பிரஸ்-பேர்ள் கடற்போக்குவரத்து அனர்த்தத்தினாலும் பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். மீனவ சமுதாயங்களின் நலனோம்புகையில் இந்த அழிவுகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் பற்றி மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான ஆய்வுகளே நடத்தப்பட்டுள்ளன.

ஓஷன்ஸ்வெல் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் குழு ஒன்றினால் நாடு முழுவதும் உள்ள 13 கடற்றொழில் ஆய்வுத் தளங்களில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுக் கணிப்பீட்டில் இருந்து கொவிட்-19 பெருந்தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட மூன்று பொதுவான தொனிப்பொருட்கள் அடையாளம் காணப்பட்டன.²³ முதலாவது, *அணுகக்கூடியதாக இருக்கின்றமையின் மீதான தாக்கம்* - அரசாங்கம் விதித்த கட்டுப்பாடுகளினால் மீனவ சமுதாயம் அதன் மீன்பிடி தொடர்பான செயற்பாடுகளையும் வாடிக்கையாளர் அணுகலையும் சந்தைக்கான அணுகலையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டி நேரிட்டது. பயணக் கட்டுப்பாடுகளின் மத்தியில் சில மீனவர்கள் ஊரடங்கு அனுமதிப் பத்திரங்களைப் பெற்ற போதிலும், அச்சந்தர்ப்பத்தில் ஐஸ் கட்டிகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருந்தமையால் கடலுணவுகளைப் பதப்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. இரண்டாவதாக, *வளங்களின் மீதான தாக்கம்* - மீனவ சமுதாயம் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களையே கொண்டுள்ளது. மேலும் பணம் கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலையினாலும் வாங்குவதற்குப் பொருட்கள் இல்லாத காரணத்தினாலும் தேவைப்பட்ட எரிபொருள் மற்றும் ஐஸ் போன்ற மூலப்பொருட்களை விநியோகிப்பதில் சமுதாயத்தினர் சிரமத்திற்கு முகங்கொடுத்தனர். மூன்றாவது, *வருமானத்தின் மீதான தாக்கம்* - சமூக இடைவெளியினைப் பேணல் போன்ற பெருந்தொற்றின் காரணமான கட்டாய ஒழுங்குவிதிகளால் மீன் சந்தைகள் மூடப்பட்டமையால் ஏற்றுமதி குறைவடைந்தமை, கடலுணவுக்கான நுகர்வோரின் கேள்வியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் போன்ற அனைத்தும் மீனவர்களின் வருமானத்தின் மீது நேரடியான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின. ஆயினும், கப்பல் சரக்குகளுக்கான வசதிகளை வழங்கும் நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டதால் கப்பலில் சரக்கேற்றுவதற்கான கட்டணங்களில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுப் பெருந்தொற்றின்போது கடற்றொழிலில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது.²⁴ இதனால் மீன்களை வான்சரக்காக மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலை உருவானது. ஆனால் இதற்கான கட்டணம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டதுடன் ஏற்றுமதித் தேவைக்கான உற்பத்திகளைக் கடற்றொழில் துறையினால் வழங்க முடியாத நிலை காணப்பட்டது. பெருந்தொற்று பல்வேறு நிலைகளில் கடற்றொழில் விநியோகச் சங்கிலிகளில் இடையூறு ஏற்படுத்தியுள்ளது. முழு முடக்கம் மிகக் குறைந்த அளவான ஏற்றுமதி உற்பத்திக்குக் காரணமாக அமைந்ததுடன் ஏற்றுமதிச் சந்தைகளில் தங்கியிருக்கும் கலத் தொகுதிகள் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்தப்படாமையால் சரக்கேற்றுவதற்கான கட்டணங்கள் அதிகரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஆய்வில் பதிலளித்தவர்களில் 74 வீதமானவர்கள் அரசாங்கத்திடம் இருந்து, சமய நிறுவனங்களிடம் இருந்து அல்லது அவர்களின் சமுதாயங்களிடம் இருந்து ஏதோ ஒரு வடிவிலான

²³ Ibid.

²⁴ 2020 ஐக்கிய நாடுகள் – Nippon Foundation Alumni Network, https://www.un.org/Depts/los/nippon/Programme_pilotsession_COVID19_Impacts_SummaryReport.pdf

உதவியினைப் பெற்றுள்ளனர் என ஆய்வின் பெறுபேறுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆயினும், அரசாங்கத்திடம் இருந்து வட மாகாண மீனவ சமுதாயமும் (49%) கிழக்கு மாகாண மீனவ சமுதாயமும் பெற்றுக்கொண்ட (68%) உதவிகள் குறைவானவையாகும்.²⁵

கடற்றொழில் செயற்பாடுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ளவையாக உள்ளன என்பதையும் அதனால் தனித்த பிரச்சினைகளுக்கும் / செயற்பாடுகளுக்கும் தீர்வுகளை அமுல்படுத்துவது சாத்தியமற்றதாகும் என்பதையும் இந்த முடிவுகள் காட்டுகின்றன. எனவே, நிலவுகின்ற பிரச்சினைகளை அடையாளம் கண்டு தீர்வுகளை அமுல்படுத்துவதற்கு கடற்றொழில் பெறுமதிச் சங்கிலிகளையும் வாழ்வாதாரங்களையும் நலனோம்புகை அபிவிருத்திகளையும் பூரணமாகப் புரிந்துகொள்வது கட்டாயமானதாகும்.

பரிந்துரைகள்

பெருந்தொற்றின் தாக்கங்கள் மீன் ஏற்றுமதியினைப் பொறுத்த அளவில் கணிசமானதாக இருந்து வருகின்றன. 2019 ஆம் ஆண்டில், 45% இற்கு மேற்பட்ட மீன்கள் ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை இந்த அளவு 2020 ஆம் ஆண்டில் 66% இனால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.²⁶ மீனவர்கள் முகங்கொடுக்க நேரிட்ட பிரதான சவால் மோசமான உட்கட்டமைப்பு வசதிகளாகும். மீன் ஏற்றுமதிக்காக விமானசேவைகளின் உதவியுடன் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்வதற்கான வசதிகளை வழங்குவதற்கு ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபையுடனான உடன்படிக்கை போன்ற பதிற்செயற்பாடுகளை அரசாங்கம் முன்னெடுத்தது. மீன் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு இந்த முன்னெடுப்புக்கள் கட்டாயம் தொடரவேண்டும். மேலும், மீன் ஏற்றுமதிக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்குகின்ற அதேவேளை மீன் இறக்குமதியினைக் குறைப்பதற்காக இறக்குமதித் தீர்வையும் விதிக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் கடற்றொழில் துறையானது காப்புறுதி போன்ற அபாயநேர்வு மாற்றப் பொறிமுறைகள் இன்றிக் காணப்படுகின்றது. கடற்றொழில் துறையில் இவ்வாறான முன்னெடுப்புக்களின் முக்கியத்துவத்தினை கொவிட்-19 பெருந்தொற்று கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது. முதலாவதாக, பெருந்தொற்றுக்கு அப்பால், வரலாற்றிலேயே மிக மோசமான கடல்சார் மாசாக்கலுக்கு இலங்கையின் கடற்றொழில் துறை முகங்கொடுத்தது. 2021 மே மாதம் எக்ஸ்பிரஸ் பேர்ள் கப்பலில் நிகழ்ந்த விபத்தினால் இந்த மாசாக்கல் அனர்த்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நாட்டில் கடற்றொழில் மற்றும் கடல்சார் வளங்களின் முகாமைத்துவத்தில் காணப்படும் பல குறைபாடுகளை இந்த அனர்த்தம் கோடிட்டுக் காட்டியது. உதாரணமாக, தற்போது நாட்டிலுள்ள கரையோர வளங்களின் பெறுமதி பற்றிய கணிப்பீடு எதுவும் இல்லாதிருக்கின்றது (உதாரணமாக, பொருளாதாரம் சாரா வளங்களின் வருநிகழ்வுப் பெறுமதி பற்றிய கணிப்பு). இக்காரணத்தினால் இழப்புக்களை மதிப்பிடுவதில் நீண்ட தாமதம் ஏற்பட்டதுடன் நட்புடிகள் இன்னுமே வழங்கப்படாதிருக்கின்றன. மேலும், கொவிட் பெருந்தொற்றினால் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டிருந்த மேற்குக் கரையோர மீனவர்கள் மாசாக்கல் நிகழ்வின் பாரதாரத்தின் காரணமாக மீன்பிடிப்பதற்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. இம்மீனவர்களுக்கு மாற்று வருமான மூலங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் இது மோசமான நிலையினை உருவாக்கியுள்ளது.

இரண்டாவதாக, இந்தச் சவால்கள் அனைத்தின் மத்தியிலும், இந்தச் சமுதாயங்கள் ஏற்கனவே நிகழ்ந்து வரும் ஆனால் அவசர நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டியவை எனச் சமுதாயங்களினாலோ அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளினாலோ அடையாளம் காணப்படாத காலநிலை மாற்றத்தின் கூட்டு விளைவுகளுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றன. உதாரணமாக, 2021 ஆம் ஆண்டு கல்பிட்டி, முந்தல் மற்றும் புத்தளம் பிரதேசங்களில் இறால் பண்ணைகளில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் தாக்கத்தினைக் குறிப்பிட முடியும்.²⁷

²⁵ Azmy, N., Giritharan, A., Jamel, H., Mangubhai, S., & de Vos, A. 2021. இலங்கையில் கரையோர மீன்பிடியில் கொவிட்-19 முழு முடக்கத்தின் தாக்கங்கள். ஓஷன்ஸ்வெல், கொழும்பு.

²⁶ 2020 ஐக்கிய நாடுகள் – Nippon Foundation Alumni Network

²⁷ Dullewe, M, 2021, மோசமான வானிலை: பாதிக்கப்பட்டுள்ள கடற்றொழில் துறை, *The Sunday Morning*, <https://www.themorning.lk/severe-weather-fisheries-sector-impacted/>

வெள்ளத்தினால் இறால் பொய்கைகள் சேதமாக்கப்பட்டு உற்பத்தியின் பெரும் பகுதி வெள்ள நீரினால் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. மேலும், மண்ணெண்ணெய்ப் பற்றாக்குறைக்கு மத்தியிலும் அதன் நாளாந்த விலை அதிகரிப்புக்கு மத்தியிலும் புயல் போன்ற மோசமான காலநிலை நிகழ்வுகளுக்கு முகங்கொடுத்தவாறு மீன்பிடியினைத் தொடர்வது சவால்மிக்கதாக இருந்து வருகின்றது. எனவே, மீனவர்கள் அவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் நாட்களைக் குறைக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றது. இருந்தாலும், இவர்களுக்கென மாற்று வாய்ப்புக்கள் / வருமான மூலங்கள் இல்லாதிருக்கின்றன.

மூன்றாவதாக, ஆனால் மிக முக்கியமாக, கடலில் மீன்பிடித்தல் என்பது எப்போதுமே உயிராபத்தினை ஏற்படுத்தும் தொழில்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. மீன்பிடியில் ஈடுபடும் மீனவர்கள் விபத்துக்களுக்கு முகங்கொடுத்தால் அவர்களின் உயிர்களுக்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை. இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொள்கையில், மீனவர்களின் உயிர்களுக்கான பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தவும் அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களை உறுதிப்படுத்தவும் இயற்கை அனர்த்தங்களில் இருந்து அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்படும் அனர்த்தங்களில் இருந்தான அவர்களின் மீண்டெழுந்தன்மையினை அதிகரிப்பதற்கும் கடற்றொழில் துறைக்கென அபாயநேர்வு மாற்றப் பொறிமுறைகள் இருப்பது கட்டாயமானதாகும். இலங்கையில் கடற்றொழில் துறைக்கான காப்புறுதிப் பொறிமுறைகளை அடையாளம் கண்டு அமுல்படுத்துவதற்காக அரசு மற்றும் தனியார் நிதியிடல் நிறுவனங்களிடம் இருந்து உதவியினைப் பெறுவதற்கு அவசர நடவடிக்கைகளை எடுப்பது அவசியமானதாகும்.

பெருந்தொற்றின் தாக்கங்களில் இருந்து மீண்டெழுவதற்கு நிதியுதவி, குறைந்த வட்டியிலான கடன்கள் அல்லது வட்டியற்ற கடன்கள், பயன்பாட்டுக் கட்டணப் பட்டியல்களைச் செலுத்துவதை வசதிப்படுத்துவதற்கான ஊக்குவிப்புகள் போன்ற மேலதிக உதவிகளை மீனவச் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கின்றது என்பதை ஓஷன்ஸ்வெல் நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வுகள் வெளிக்காட்டுகின்றன. கரையோர மீனவ சமுதாயங்கள் வேண்டுகின்ற கொவிட்-19 பெருந்தொற்றின் தாக்கங்களை எதிர்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் இந்த மேலதிக உதவிகளையும் வழங்கவேண்டும். மேலும், காலநிலை சார்ந்த மற்றும் காலநிலை சாராத அனர்த்தங்களின்போது தேவைப்படும் உதவியினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அமுலில் இருக்கும் சாத்தியமான உதவி முறைமைகள் பற்றியும் சட்ட முறைமைகள் பற்றியும் ஏனைய வழிகள் பற்றியும் மீனவ சமுதாயங்கள் விழிப்பூட்டப்பட வேண்டும். இவ்வாறான விழிப்புணர்வேற்படுத்தும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் அரசாங்க முகவர்கள் மாத்திரமன்றி அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பங்குபற்ற முடியும். மேலும், கடற்றொழில் சமரசங்கள் போன்ற ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட சமுதாய மட்ட அமைப்புக்கள் மீனவ சமுதாயங்களின் மீண்டெழுந்தன்மையினை அதிகரிப்பதற்கான பாதுகாப்பு அரண்களாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். மீனவ சமுதாயங்களினுள் அனர்த்த மீண்டெழுந்தன்மையினை உறுதிப்படுத்த நாடு முழுவதிலும் இவ்வகையான சமுதாய மட்ட மீன்பிடி முகாமைத்துவ அமைப்புக்களை விரிவுபடுத்துவது அவசியமானதாகும்.

2018 ஆம் ஆண்டில், மீன்களையும் கருவாடு அல்லது உப்புநீரிலிட்ட மீன்களையும் புகைபோடப்பட்ட மீன்களையும் மீன் உணவுகளையும் இறக்குமதி செய்வதற்கு இலங்கை 67 மில்லியன் ஐக்கிய அமெரிக்க டொலர்களைச் செலவிட்டுள்ளது.²⁸ உலர்த்தப்பட்ட, உப்பிட்ட / உப்புநீரிலிட்ட மற்றும் புகைபோடப்பட்ட மீன்களைத் தயாரிப்பதில் மீனவப் பெண்களுக்குப் பயிற்சி வழங்குவதற்கு அவசியமான தொழில்நுட்ப அறிவுடன் சேர்த்து உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை வழங்குவதற்கான நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மீனாணவர்களை இறக்குமதி செய்வதில் ஏற்படும் பாரிய இறக்குமதிச் செலவினைக் குறைப்பதில் பயன்மிக்கவையாகும். மீனவ சமுதாயங்களினுள் உணவுப் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, தமது வீடுகளில் போதிய இடவசதியைக் கொண்டவர்கள் வீட்டுத் தோட்டத்தில் ஈடுபடுவதற்கெனப் பெண்களை வலுவூட்டுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகும். மேலும், பெண்கள் மாற்று வருமான மூலங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பினைக் கொண்டுள்ள சமுதாய வலுவூட்டல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் ஏனைய

28 எதிர்காலத்திற்கு உணவூட்டல் 2021, இலங்கையின் விவசாய உணவு விபாயம்: கட்டமைப்பு, வாய்ப்புகள், சவால்கள் மற்றும் கொவிட்-19 இன் தாக்கங்கள், <https://www.canr.msu.edu/prci/publications/Research-Papers/PRCI-RP06-SriLanka.pdf>

பயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் திறன் அபிவிருத்தியில் பெண் மீனவர்களின் ஈடுபாட்டினை அதிகரிப்பதற்கு அவர்களை இலக்குவைக்க வேண்டும்.

பெருந்தொற்றுக் காலப்பகுதியின்போது, சிறிய அளவிலான மீன்பிடிச் சமுதாயங்களுக்கு இணையவழிச் சந்தை வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் சந்தை வாய்ப்புக்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் அச்சமுதாயங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது. எனவே, கடற்றொழில் துறையில் இணையவழிச் சந்தைப்படுத்தலுக்குத் தேவையான தொழில்நுட்ப அறிவினை மாற்றுவதில் தனியார் மற்றும் அரசு துறையின் ஈடுபாட்டினை ஊக்குவிப்பது அவசியமானதாகும். சிறிய அளவிலான மீன்பிடித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஆழ்கடல் மீன்பிடியில் ஈடுபட்டுள்ள மீனவர்களுக்கும் உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளை அடையாளம் காண்பதற்கும் அவர்களின் வியாபாரங்களை விஸ்தரிப்பதற்கும் அவசியமான பயிற்சியும் தொழில்நுட்ப அறிவும் வழங்கப்படவேண்டும்.

அளவுக்கதிகமாக மீன்களைப் பிடிப்பதை ஊக்குவிக்காததன் மூலம் நிலைபேறான மீன்பிடி நடைமுறைகள் (உதாரணமாக, இயந்திரப் படகுகள் மற்றும் இயந்திரம் பூட்டாத படகுகளைப் பயன்படுத்துகையில் நிலைபேறான மீன்பிடி நடைமுறைகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் விஞ்ஞான ரீதியாக மீன்களைக் கையாளும் முறையினையும் பதப்படுத்தல் முறைகளையும் அறிமுகப்படுத்தல்) மூலமாக பிடிக்கப்படும் மீன்களின் அளவினை அதிகரிப்பதற்கு மீனவ சமுதாயத்தினை ஊக்குவித்தல்.²⁹ அதேவேளை, பெருந்தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கரையோர மீனவச் சமுதாயங்களின் மீது காலநிலை மாற்றம் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்கள் பற்றி நாடு தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். பெருந்தொற்றினின்போது பெண் மீனவர்கள் முகங்கொடுத்த போராட்டங்கள் போதிய அளவு அடையாளம் காணப்படவில்லை. ஏனெனில், கடற்றொழிலுக்குப் பெண்கள் வழங்கும் ஊழியத்தின் பெரும்பான்மையானது கொடுப்பனவு செலுத்தப்படாததாகவும் அங்கீகரிக்கப்படாததாகவும் காணப்படுகின்றது. எனவே, இவர்கள் இலங்கையில் ‘அடைவதற்குக் கடினமான’ மக்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.³⁰ இதனால், கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக் காலப்பகுதியின்போது கடற்றொழிலில் பெண்கள் வகிக்கும் வகிபாத்திரத்தினை அடையாளம் காண்பதற்கு அதிக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். மேலும், பெருந்தொற்றுக் காலப்பகுதியின்போது தொற்றினைத் தடுக்கும் நடவடிக்கையாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூக இடைவெளி பேணலையும் ஏனைய துப்பரவேற்பாட்டு ஒழுங்குவிதிகளையும் இந்த மீனவச் சமுதாயத்தினர் எவ்வாறு பூர்த்திசெய்தனர் என்பது இன்னும் மர்மமான ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. ஏனெனில், பெரும்பான்மையான குடும்பங்கள் நெருக்கமாக அமைந்த வீடுகளில் வாழ்ந்து வருவதுடன் ஒரு வீட்டில் வாழும் நபர்களின் எண்ணிக்கை எப்போதும் அவ்வாறான வீட்டில் வாழக்கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கையினை விட மிகையானதாகவே காணப்படுகின்றது.

வருமானம், குடும்ப மீண்டெழுந்தன்மை, வர்த்தகம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுக்கு கடற்றொழில் வழங்கும் நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான பங்களிப்புக்களைக் கருத்தில் கொள்கையில், மீன்பிடித் துறையானது ஓர் அத்தியாவசியமான நடவடிக்கையாகவே கருதப்படவேண்டும். பெருந்தொற்றின் தாக்கங்களுக்கு ஈடுகொடுப்பதற்குத் தொழிற்துறையின் மீண்டெழுந்தன்மையினை இது அதிகரிப்பதுடன் மட்டுமல்லாது கடற்றொழில் விநியோகச் சங்கிலித் தொழிலாளர்களும் ‘அத்தியாவசியமான ஊழியர்களாகக்’ கருதப்படுவர். இந்தப் பரிந்துரைகளில் எவையுமே தேசிய கடற்றொழில் கொள்கை ஒன்று இல்லாமல் பூர்த்திசெய்யப்படமாட்டாது. இலங்கையில் தேசிய கடற்றொழில் கொள்கை ஒன்று இல்லாதிருப்பதுடன் தொழிற்துறையானது ஒழுங்கமைக்கப்படாததாகவும் இருக்கின்றது. காலநிலை அனர்த்தங்கள் ஊடாகவும் காலநிலை சாராத அனர்த்தங்கள் ஊடாகவும் முன்சென்று மீன்களின் இருப்பின் நீடுறுதித்தன்மையினை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் நுகர்வோருக்கான உணவினை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் தொழிற்துறையில் உள்ளவர்களின் வாழ்வாதாரத்தினை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், தேசிய கடற்றொழில் கொள்கை ஒன்று கட்டாயமானதாக அமைகின்றது.

²⁹ மீன் வகைகளை மீன் நிரப்ப முடியாத வீதத்தில் அவற்றினை மீன்பிடி உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகளின் மூலம் அகற்றல்.

³⁰ Azmy, N., Giritharan, A., Jamel, H., Mangubhai, S., & de Vos, A. 2021. இலங்கையின் கரையோர மீன்பிடித் துறையில் கொவிட்-19 முழு முடக்கத்தின் தாக்கங்கள். ஒஷன்ஸ்வெல், கொழும்பு.

கடற்றொழில் சமுதாயங்கள் காலநிலை அனர்த்தங்களினால் இலகுவில் பாதிக்கப்படக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. இச்சமுதாயத்தினைப் பொறுத்த அளவில் பெருந்தொற்றின் தாக்கங்களுக்கு முகங்கொடுத்தல் என்பது இடர்களைத் தீவிரப்படுத்துகின்ற ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. தற்போதைய காலப்பகுதி, எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான காலநிலை அபாயநேர்வுகளினதும் பெருந்தொற்று அபாயநேர்வுகளினதும் எல்லைகள் பற்றிய எவ்வித ஊகக் குறிப்புக்களையும் காட்டாததாகவே இருக்கின்றது. எனவே, மீனவ சமுதாயங்களின் நலனோம்புகைக்காக மாத்திரமன்றி நாட்டில் நிலைபேறான கடற்றொழில் துறையினை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்த உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது அவசியமானதாகும்.

பரிந்துரைகளின் தொகுப்பு

- உட்கட்டமைப்பினை மேம்படுத்தல்
- மீன் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் இறக்குமதியினை ஊக்குவிக்காமை
- மீனவ சமுதாயங்களுக்கு உதவுவதற்காக அபாயநேர்வு மாற்றப் பொறிமுறைகளை உருவாக்கல் (காப்புறுதித் திட்டங்கள், கடன்கள்)
- கருவாடு, உப்பிட்ட மீன் / உப்பு நீரிலிட்ட மீன் மற்றும் புகையிடப்பட்ட மீன் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியினை மேம்படுத்த மீனவ சமுதாயப் பெண்களுக்குப் பயிற்சி வழங்கல்.
- மீனவ சமுதாயங்களின் வாழ்க்கைப் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தவும் வாழ்வாதாரங்களை உறுதிப்படுத்தவும் இயற்கை அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட அனர்த்த அபாயநேர்வுகளில் இருந்து மீண்டெழுந்தன்மையினை அதிகரிப்பதற்கும் மீனவ சமுதாயங்களை இலக்குவைத்த உதவிப் பொதியினை வழங்கல்.
- நிலைபேறான மீன்பிடி நடைமுறைகளுக்கான ஊக்குவிப்பினை வழங்கல்
- மீனவ சமுதாயத்தில் உள்ள பெண்களின் போராட்டங்களை அடையாளம் கண்டு மீன்பிடித் துறையின் இன்றியமையாத அங்கம் என அவர்களின் வகிபாத்திரத்தினை வலுப்படுத்தல்
- நீடுறுதியான அபிவிருத்திக்கான சட்டகத்தின் அங்கமான தேசிய கடற்றொழில் கொள்கை ஒன்றினை உருவாக்குதல். இதில் கடற்றொழில் துறையினை வலுப்படுத்துவதற்காக இந்த ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகளும் ஏனைய பரிந்துரைகளும் உள்ளடங்குகின்றன.

COPING WITH THE EFFECTS OF COVID-19 PANDEMIC: RECOMMENDATIONS FOR THE SRI LANKAN FISHERIES SECTOR

INTRODUCTION

Across the 1340 km long coastline in Sri Lanka, culturally and geographically diversified coastal dwellers are engaged mainly in resource-based economic activities - fishery, tourism and recreation. The Sri Lankan fishery sector comprises three subsectors - coastal, off-shore and inland fisheries and aquaculture.³¹ The coastal and offshore fisheries sectors, together referred to as marine fisheries,³² accounts for 83% of the total fish production and provide 60% of the animal protein requirements of the country.³³ Based on the 2012 census data, there was a 42.9% increase in the coastal population compared to the 1981 statistics.³⁴ In 2018, the fisheries sector itself had provided over 0.5 million direct and indirect employment opportunities for individuals with a supporting workforce comprised of 2.7 million coastal communities.³⁵ This has accounted for 1.2% of the total GDP in 2018.³⁶ Fishing has always been a male-dominated industry where men are involved in fisheries for income generation while women take part in subsistence fishing, post-harvest preparation and processing.³⁷ The fisheries sector in Sri Lanka today encounters compounding effects of the COVID 19 pandemic, unprecedented marine catastrophes and impacts of climate change risks. This policy brief presents the impacts of the challenges faced by the marine fishery sector in Sri Lanka and recommendations to address them.

IMPACT OF COVID 19 ON COASTAL FISHERIES IN SRI LANKA

The imposition of island wide curfews, lockdowns and travel restrictions resulting from the surge of COVID-19 cases in Sri Lanka had a severe impact on the coastal fisheries communities. Among the fisher communities, the west coast fisher communities faced the greatest challenges, battered

³¹ Dayalatha, W.K.V. 2020, Low Socio-Economic Status Among Coastal Fishing Families in Southern Sri Lanka, *European proceedings of the International conference on Humanities*, <https://www.europeanproceedings.com/article/10.15405/epsbs.2020.10.02.13>

³² Coastal fisheries involve individuals whose fisheries activities are limited to the continental shelf (average 22 km from the shore, rarely exceeding 40 km), while offshore/deep-sea fisheries go beyond the coastal waters up to the EEZ (Exclusive Economic Zone, up to 200 nm) boundary

³³ National Aquatic Resources Research and Development Agency (NARA). (2019). Fisheries Industry Outlook- 2018 (7- 24). <http://www.nara.ac.lk/wp-content/uploads/2017/09/fisheries-industry-outlook-2018-converted-Copy.pdf>

³⁴ Department of Census and Statistics (2015). Summary information of the Census of Population and Housing 2012, Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, 'Sankyana Mandiraya', 306/71, Polduwa road, Battaramulla.

³⁵ Nilakshana et al, 2021, Contribution of Women in Fisheries and Fishery Related Activities in Ponnalai, Jaffna, *Sri Lanka Vingnanam Journal of Science*, https://www.researchgate.net/publication/353117686_Contribution_of_Women_in_Fisheries_and_Fishery_Related_Activities_in_Ponnalai_Jaffna_Sri_Lanka

³⁶ National Aquatic Resources Research and Development Agency (NARA). (2019).

³⁷ Azmy, N., Giritharan, A., Jamel, H., Mangubhai, S., & de Vos, A. 2021. The impacts of COVID-19 lockdowns on coastal fisheries in Sri Lanka. Oceanswell, Colombo.

by both the pandemic and Xpress-Pearl maritime disaster. Considerably fewer studies had been conducted on the impacts of these catastrophes on the livelihoods and wellbeing of the fisher communities.

A group of researchers from the Oceanswell organisation conducted a research survey using 13 fisheries study sites across the country. Three common issues were identified as being impacted by the COVID 19 pandemic.³⁸ First, *Impact on Accessibility* - Due to the government-imposed restrictions, fisher communities had to limit their fishery-related activities, and they have limited access to customers and markets. Although some fishers had received curfew passes amidst the travel restrictions, ice malls were closed at that time and the harvests couldn't be preserved. Second, *Impact on Resources* - the fishing communities has limited resources and faced difficulties in sourcing the required raw materials such as fuel and ice due to their unavailability unaffordability. Third, *Impact on Income* - Mandatory pandemic regulations that imposed curfews, lock downs and social distancing led to the closure of fish markets. This resulted in decreased exports and changes in consumer demand for fish products which have had a direct impact on the fisher communities' income. Moreover, the shutdown of cargo facility providers and the increase in freight charges during the pandemic resulted in lower export income for fisheries.³⁹ The export of fish is only through air cargo but the cost of airfreight increased and the sector too was unable to fulfill export requirements. The pandemic disrupted fisheries supply chains at various points. The lockdowns resulted in lower export productions and as the fleets relying on export markets were not fully utilized, it led to higher freight costs.

Outputs of this research have shown that 74% of the respondents received some form of assistance either from the government, religious institutions or from their communities. However, the support received from the government was lower for the North (49%) and East (68%) coastal fisher communities.⁴⁰

These results show that the fisheries activities are interrelated and thus it is impossible to implement solutions to isolated problems or activities. Hence, it is mandatory to comprehensively understand the fisheries value chains, livelihoods and wellbeing aspirations to identify the prevailing problems and implement solutions.

RECOMMENDATIONS

The impact of the pandemic has been significant for fish exports. In the year 2019, Europe received over 45% of Sri Lanka's total fish exports. However, exports to Europe dropped by 66% in 2020.⁴¹ The key challenge the fishermen had to face was the poor infrastructure facilities. The government-

³⁸ *Ibid.*

³⁹ 2020 United Nations – Nippon Foundation Alumni Network, https://www.un.org/Depts/los/nippon/Programme_pilotsession_COVID19_Impacts_SummaryReport.pdf

⁴⁰ Azmy, N., Giritharan, A., Jamel, H., Mangubhai, S., & de Vos, A. 2021. The impacts of COVID-19 lockdowns on coastal fisheries in Sri Lanka. Oceanswell, Colombo.

⁴¹ 2020 United Nations – Nippon Foundation Alumni Network

initiated some responses such as the agreement with the Export Development Board (EDB) to engage with the airlines to provide cargo facilities and assist fish exports. To encourage fish exports, these initiatives must continue. Moreover, while providing incentives to support the export of fish, import levies must be imposed to minimise the import of fish.

Fisheries in Sri Lanka lack risk transfer mechanisms like insurance and the COVID-19 pandemic period has highlighted the importance of such initiatives in the fishery sector. First, besides the pandemic, the Sri Lankan fishery was hard hit by the worst marine pollution disaster in history. In May 2021, the Xpress-Pearl vessel sourced unimaginable pollution. This disaster also highlighted the many loopholes and gaps in the management of fisheries and marine resources in the country. For instance, there were no account of valuation (e.g.: Contingency valuation of non-economic resources) of the existing coastal resources and thus it delayed the assessment of the losses. To date compensation claims have not been adequately met. Moreover, fishermen from the west coast who were already impacted by the COVID-19 restrictions were not permitted to go fishing, given the seriousness of the pollution event. The situation has worsened for the fisher families as they had no alternative sources of income

Secondly, amidst all the challenges, these communities have to face the compounding effects of climate change. They are already experiencing the impact of climate change but do not recognise it as the threat. Urgent actions are required by both the government and the communities and they fail to respond. For instance, the impact of floods on shrimp farming in the Kalpitiya, Mundalama, and Puttalam areas in 2021,⁴² damaged the shrimp ponds and significant portions of the harvest was washed away with the flood. It was challenging to continue fishing, contending with the scarcity of kerosene, the daily increase in the price of kerosene, storm surges and other adverse weather events. Hence, fishermen had to forgo their fishing days yet with no alternative opportunities to supplement their income.

Thirdly, but most importantly, the marine fishery is one of the deadliest occupations and there are no safeguards to protect the lives and livelihoods of the fishermen in the event of any accident they faced while fishing. Considering all these factors, it is vital that the fishery industry is equipped with risk transfer mechanisms to ensure the security of the lives, livelihoods of the fisher community. It is necessary to enhance resilience for disaster risks, be they natural or man-made disasters. It is essential to take urgent actions and get support from both public and private financing organisations in identifying and implementing insurance mechanisms for the fishery industry in Sri Lanka.

The research by the Oceanswell organisation has revealed that fisher communities are expecting additional support to survive the impact of the pandemic. They require financial support - low or no interest loans, and incentives to support payment of their utility bills. Actions to overcome the impacts of the COVID-19 pandemic must address these additional supports requested from the

⁴² Dullewe, M, 2021, Severe weather: Fisheries sector impacted, *The Sunday Morning*, <https://www.themorning.lk/severe-weather-fisheries-sector-impacted/>

coastal fisher communities. Additionally, the fisher communities need to be made aware of the existing support systems, legal systems and other ways to seek meaningful support in the wake of climatic or non-climatic disasters. Government agencies and the NGOs can contribute to these awareness-raising programs. Further, the existing and established community-based organisations such as fisheries cooperatives must be recognised and supported to serve as buffers to enhance resilience in fisher communities. It is also necessary to expand these types of community-based fishery management organizations across the country to ensure disaster resilience within the fisher communities.

In 2018, Sri Lanka spent USD million 67 in importing fish, dried fish, salted or brine smoked fish and fish meal.⁴³ Programs to deliver the required technical knowledge, together with infrastructure facilities in training women fisher folks on producing dried, salted/brine and smoked fish are beneficial. It will help to reduce the large import burden. To ensure food security within the fisher communities, it is necessary to empower women to engage in home gardening practices if the space requirements are also acceptable. Also, these community empowerment programs must target the women fisher folks to enhance their engagement in skill development and other training programs from which they would have the opportunity in engaging alternative income sources. During the pandemic period, fishermen had to face the problems of finding market opportunities since there are no online marketing facilities for the small-scale fisher communities. Thus, it is essential to encourage private and public sector engagement in transferring the technical know-how of initiating online marketing for the fishery industry. Not only the small-scale fishery industry but the off-shore fisher community must also be given the necessary training and technical knowledge on identifying local and international markets and expanding their businesses.

Sri Lanka must incentivise the fisher community to increase the fish catch through sustainable fishing practices. For instance, the fishing community must be incentivized to the use of sustainable fishing practices whether they are using mechanised and non-mechanised boats, and on the adoption of scientific fish handling and processing methods, and discouraging overfishing.⁴⁴ Meanwhile, the country must continue research on climate change impacts on coastal fishery communities that have been stalled due to the pandemic.

The struggles encountered by the female fisherfolk during the pandemic have not been recognised adequately since the majority of women's labour in fisheries is unpaid and non-recognised. Thus, they are being regarded as a 'hard to reach'⁴⁵ population in Sri Lanka. More research needs to be undertaken to identify the role and coping mechanisms of women in fisheries during the COVID-19 pandemic. How these fisher communities met the pandemic prevention regulations such as social distancing and other sanitary procedures, curfews and lockdowns are still unknown. The majority

⁴³ Feed the future 2021, Sri Lanka's Agri-food trade: Structure, opportunities, challenges and impacts of Covid 19, <https://www.canr.msu.edu/prci/publications/Research-Papers/PRCI-RP06-SriLanka.pdf>

⁴⁴ The removal of a species of fish at a rate that species cannot replenish, this includes by catch also.

⁴⁵ Azmy, N., Giritharan, A., Jamel, H., Mangubhai, S., & de Vos, A. 2021. The impacts of COVID-19 lockdowns on coastal fisheries in Sri Lanka. Oceanswell, Colombo.

of the families are closely knit, extended families living in small houses. And over-crowded conditions.

Considering the direct and indirect contributions of the fisheries industry to household resilience, trade and food security, the fishery must be regarded as an essential activity. The fishery supply chain workers should also be regarded as 'essential workers.' This would increase the resilience of the industry to withstand the impact of the pandemic and other crises. None of these recommendations will be realised in the absence of a national fisheries policy. Sri Lanka lacks a national fisheries policy and the industry is not regulated. A national fisheries policy essential if Sri Lanka is to move forward and live through climatic and non-climatic disasters and ensure sustainability for fish stocks, food for consumers and secure livelihoods for those in the industry.

Fishing communities are most vulnerable to climatic disasters and for them the impact of the pandemic aggravates their distress. Hence, it is necessary to take prompt actions to implement the recommendations outlined below, not only for the wellbeing of the fisher communities but also to ensure a sustainable fishery industry and sustainable development in Sri Lanka.

SUMMARY OF RECOMMENDATIONS

- Improve infrastructure that will support the fisheries sector
- Incentivise fish exports and dis-incentivise fish imports
- Create risk transfer mechanisms (insurance schemes, loans.) to support fishery communities
- Train women in the fisher community to improve production of dried, salted/brine and smoked fish.
- Provide a targeted package of support to the fisher community to ensure the security of their lives, livelihoods and enhance resilience for disaster risks, either natural or man-made risks.
- Incentivise sustainable fishing practices
- Recognise the struggles of women in the fisher community and strengthen their role as integral to the fisheries sector
- Develop a National Fisheries Policy that is part of the framework for sustainable development includes these and other recommendations to strengthen the fisheries industry